Gespreksnotitie Raad – College over aanbevelingen Rekenkameronderzoek Zicht op zeggenschap

Inleiding

De gemeenteraad heeft op 11 november 2025 het onderzoeksrapport 'Zicht op zeggenschap'; een rekenkameronderzoek naar de samenwerkingen tussen gemeenten in Twente vastgesteld en hierbij het volgende besloten:

- De conclusies en aanbevelingen uit het onderzoeksrapport over te nemen en het college te verzoeken uitvoering te geven aan de aanbevelingen die op het college betrekking hebben en de aanbevelingen aan de raad - in samenwerking met het college - voor te bereiden; de aanbevelingen zijn:
  a) Jaarlijks inzicht te geven in zowel formele als informele samenwerkingsverbanden (aanbeveling 1);
  b) Als raad stil te staan bij de wenselijkheid van extra inzet op samenwerking, gezien de beperkte tijd en capaciteit (aanbeveling 2);
  c) Gezamenlijk met het college een regionale agenda op te stellen waarin regionale doelstellingen, strategie en de rolverdeling tussen raad en college worden vastgelegd (aanbeveling 3);
  d) Het rapport te bespreken met de zittende raad en op basis daarvan een advies op te stellen voor de nieuwe raad (aanbeveling 4).
- Het college te verzoeken jaarlijks te rapporteren over de opvolging van de aanbeveling 1), conform de invoering van de Wet versterking decentrale rekenkamers sinds 1 januari 2023.

Tevens is voorafgaande aan dit raadsbesluit tijdens het raadsdebat op 14 oktober jl. namens het college toegezegd:

Wethouder Paters zegt toe te willen onderzoeken of en in welke vorm het college een overzicht kan opstellen van de samenwerkingsverbanden, waarin de achterliggende visie en motieven voor deelname worden toegelicht.

Volgens de planning in de toezeggingenlijst zal de uitwerking van deze toezegging voor 1 augustus 2026 gereed dienen te zijn. Het stuk is met de oude raad besproken maar niet afgerond, dit zal met de nieuwe raad nu dienen te gebeuren (aanbeveling 4, punt d, hierboven). Deze notitie is de voorbereiding van de vertaling van de aanbevelingen naar de Twenterandse behoeften en praktijk.

Doel van deze notitie: Raad en college in gesprek

Deze notitie wil het gezamenlijke inhoudelijke gesprek binnen de raad en tussen de nieuwe raad en college faciliteren, zonder dat het college op de stoel van de raad gaat zitten en vice versa. Hierbij wordt het voorwerk door het college gepresenteerd. Het laatste beslispunt (rapportage) laten wij hier ook buiten beschouwing, omdat de rapportage over rekenkameronderzoeken inmiddels jaarlijks plaatsvindt via het jaarverslag binnen de Planning en Controlcyclus.

Het rekenkameronderzoek en de bestuurlijke reactie van het college hierop vormen de achtergrondinformatie voor dit gesprek en zijn als bijlagen bij deze gespreksnotitie gevoegd (zie bijlage 3 en 4)[1].

[1] Voor de goede orde. Op 11 november werd ook een amendement ook ingediend (Pvda/GL- CU – CDA), maar dat werd verworpen.

Handreikingen voor het gesprek

Op basis van de aanbevelingen worden handreikingen aangereikt voor de discussie. Elementen uit het rapport van de rekenkamer worden hierbij toegankelijker gemaakt voor het gesprek. In deze notitie vindt u dan bij de aanbevelingen een viertal concept kaders waarop in de discussie ingegaan kan worden.

a) Jaarlijks inzicht te geven in zowel formele als informele samenwerkingsverbanden

Voorstel inzicht geven:

In aansluiting op de bestuurlijke reactie van het college hierover het volgende. De aanbeveling om jaarlijks een volledig overzicht van alle samenwerkingsverbanden (via de P&C-cyclus) te presenteren, inclusief informele verbanden, is op zichzelf waardevol en daar wil het college realistisch aan voldoen.

De inventarisatie van alle samenwerkingsverbanden, zoals toegezegd door het college, is bijgevoegd bij deze notitie (zie bijlage). De lijst is samengesteld uit de genoemde verbanden in het rekenkamerrapport en ambtelijke inventarisaties. De praktijk is dynamisch en met name rond informele verbanden is er een grijs gebied om wel of niet iets te noemen. Uitgegaan wordt van structurele – meerjarige samenwerkingen.

Het voorstel is om in de begroting bij onze paragraaf verbonden partijen de lijst samenwerkingsverbanden te noemen, waarbij inhoudelijk ingegaan wordt op de geprioriteerde samenwerkingen (welke dit zijn, hierover later meer) en de overige samenwerking als opsomming op te nemen. Niet alle samenwerkingsverbanden zijn structureel of relevant genoeg om in detail te rapporteren en de combinatie met de P&C documenten maakt de uitvoering van deze aanbeveling efficiënt.

De voorschriften (BBV: Besluit Begroting en Verantwoording provincies en gemeenten) geven aan dat verbonden partijen verplicht moeten worden opgenomen in de begroting. Overige samenwerkingen zijn niet verplicht, maar gezien de aanbeveling geven wij dan nu wel naar eer en geweten het inzicht hierin. Het is van belang om in het totaallijst wel het onderscheid te blijven maken tussen formele verbonden partijen en de overige samenwerkingen. In bijlage 2b, achter in deze gespreksnotitie, vindt u een korte uitleg over welke regels gelden voor verbonden partijen.

Kader 1 Inzicht samenwerkingsverbanden:
In bijlage 1a staat een overzichtslijst van de voor Twenterand relevante samenwerkingsverbanden.

We hebben ca. 60 samenwerkingen geïdentificeerd. Of dit veel is of weinig, is relatief. In het Twentse onderzoek waren er ca. 90 samenwerkingen gevonden voor Twente alleen en Twenterand kijkt ook naar verbanden buiten Twente. Samenwerking willen is ook een lokale visie (zie kader 2 verderop wat besproken zal worden). Niet alles is door Twenterand geïnitieerd en aanhaken is soms onvermijdelijk om de belangen van Twenterand te kunnen behartigen.

Het college stelt voor een overzicht van deze samenwerkingen (naam, type en prioriteit) jaarlijks in de begroting op te nemen. Zoals hierboven genoemd, zal bij de invoeging in de begroting rekening gehouden worden met de BBV-voorschriften rond verbonden partijen.

Apart van de lijst is als bijlage 1b toegevoegd een notitie *Overzicht Samenwerking in Twenterand met* per samenwerkingsverband de doelstelling en een kwalificatie. Deze lijvige notitie komt niet in de begroting, maar is achtergrondinformatie.

De gespreksvraag is hierbij of de raad met dit overzicht en onderliggende informatie uit de voeten kan. Bij opname in de begroting kan de raad dan bij de begrotingsbehandeling accenten aangeven voor de prioritering voor het komende jaar.

b) Als raad stil te staan bij de wenselijkheid van extra inzet op samenwerking, gezien de beperkte tijd en capaciteit (aanbeveling 2);

In het onderzoeksrapport wordt stilgestaan bij de rol van de raad. Hierbij hoort de vraag of extra inspanningen de moeite waard zijn. Alle manieren om de grip op samenwerking te versterken kosten immers tijd, en tijd is voor veel raadsleden schaars. Maar ook bestuurlijk (college) en ambtelijk vergt het veel.

In de debatten (van de oude raad) kwam er geen eenduidig beeld uit de discussie.

Enkele waarnemingen ten behoeve van het gesprek tussen dat deel van de raad dat daarover het woord heeft gevoerd reiken wij nu aan:
- Het belang om als raad zijn rol te pakken wordt door meerdere fracties onderstreept. De democratische legitimatie wordt hierdoor vergroot.
- Invloed en zeggenschap zijn dan de termen die uit het rapport naar voren komen. Maar wat invloed betekent in deze context en hoe ver die moet gaan volgens de raad is nog te bespreken. Samenwerking betekent doorgaans inperking van de eigen autonomie.
- Ook de 'hoe-vraag' om de kaderstellende en controlerende rol goed te kunnen vervullen dient nog nader te worden besproken:
    - Aangegeven is door enkele fracties dat men vooraf – voor beleidswijzigingen – graag wil worden betrokken; Wat geven we het college mee?
    - Er is behoefte aan inzicht – structurele transparantie van wat er speelt in de samenwerkingsverbanden (zelfs een dashboard), maar wat doen we als raad met dit inzicht?
    - Er zit veel spanning op de tijdsbesteding die het van een raadslid vergt om al deze verbanden te volgen. Is het iets om met meerdere raden te volgen?
- Andere vragen zoals "waarom werken we samen" en "kunnen samenwerkingen wellicht ook worden beëindigd" komen ook langs. Dit is van een iets andere orde.

Het college reikt ten behoeve van dit gesprek aan (in de bestuurlijke reactie, debat en daarbuiten):
- Is uiteraard bereid de raad te faciliteren in zijn behoeften;
- Wijst op de uitvoerbaarheid hiervan. Dit vergt capaciteit en mogelijk extra middelen en vraagt daarom om een realistische benadering en maatwerk, dus ook prioritering in de verbanden. Hiermee zal de raad rekening moeten houden;
- Het één en al is reeds beschikbaar: de lijst verbonden partijen, er zijn transparante collegebesluiten over de inbreng in formele verbanden naast afdoening van de formele zaken als kaderbrieven uit diverse verbanden, het doen van zienswijzen en de quickscan gezamenlijke rekenkamers die wordt aangereikt. Er kan worden gesproken in hoeverre dit voldoet en waar behoeften anders liggen.

<u>Voorstel gewenste wijze van zeggenschap door de raad</u>

Dit gesprek is aan de raad zelf. Ook al is het een gegeven dat regionale samenwerking leidt tot minder invloed van raadsleden en er meer mogelijkheden zijn dan worden benut (p.24 rapport).

Als de raad regie wil voeren op samenwerkingsverbanden, kan zij vooraf kaders stellen over doel, noodzaak, financiële grenzen (risico's en financiële voorwaarden), informatievoorziening, momenten van betrokkenheid en de rolverdeling tussen raad en college. Ook kan de raad prioriteren welke samenwerkingsverbanden extra aandacht vragen en vastleggen hoe evaluatie en eventuele beëindiging plaatsvinden. Ook kunnen bestaande instrumenten (zoals zienswijzen) beter worden ingezet.

In het rekenkamerrapport kun je de mogelijkheden waar de raad beter (of meer expliciet) op kan sturen vinden. Om dit hanteerbaar te maken doen we een voorstel voor het gesprek over prioritering:

Prioritering van de samenwerkingen is geen harde wetenschap. De literatuur geeft allerlei mogelijkheden waarnaar gekeken kan worden bij het aangaan of volgen van samenwerkingen. Dit varieert van financiële aspecten, maatschappelijke en politieke belangen, risico's, invloed, complexiteit, mate van verantwoording en doelrealisatie. Los van regelgeving is het ook een kwestie van vertrouwen en als samenwerkingspartners willen investeren in elkaar. Beleidsthema's die politiek belangrijk zijn kunnen wijzigen. Daarom is samenwerking ook dynamisch en meebewegend met

maatschappelijke, wettelijke of bestuurlijk geprioriteerde onderwerpen. Omdat samenwerking breder is dan verbonden partijen beginnen we met een kaderstellende uitspraak over samenwerking in de gemeente Twenterand:

Kader 2: Twenterand is een gemeente waarin samenwerking onmisbaar is voor het realiseren van maatschappelijke opgaven en functioneren. Daarom zoeken wij actief samenwerking op en spelen wij in op samenwerkingsinitiatieven. De schaal, organisatie en ligging van de gemeente maken dat Twenterand niet alles zelf kan of zou moeten willen. Daarom staat Twenterand vanuit haar grondhouding open voor verschillende vormen van samenwerking en zoekt deze actief op.

Het nieuwe coalitieakkoord 2026-2030 Met trots bouwen aan Twenterand zegt over Samenwerking (pagina 6):

Veel grote opgaven kunnen we niet alleen oplossen. Daarom is een goede samenwerking belangrijk met partners, zoals maatschappelijke organisaties, buurgemeenten, het waterschap en de provincie. Wij zoeken meer de verbinding met partners om ontwikkelingen mogelijk te maken en groei te realiseren. Soms kiezen we bewust voor samenwerking, bijvoorbeeld vanwege kwetsbaarheid of schaalvoordelen. In andere situaties kiezen we voor regie en zijn we minder afhankelijk van anderen. Dit vraagt per situatie om maatwerk. We maken daarin bewuste keuzes en brengen scherp in kaart waar aanwezigheid en inzet voor Twenterand echt het verschil maken.

We willen onze positie in de regio verder versterken en spreken die ambitie ook uit. Dat vraagt om een meer gerichte en actieve lobby op onderwerpen die voor Twenterand van belang zijn. Daarbij kijken we verder dan alleen Twente en hebben we ook oog voor verbindingen met omliggende regio's, zoals Zwolle, Salland en Duitsland. We zorgen dat we op de juiste momenten aan tafel zitten, juist op plekken waar besluiten worden voorbereid die direct van invloed zijn op Twenterand. Per samenwerking bepalen we bewust onze rol: soms nemen we initiatief, soms werken we mee en soms volgen we.

Doelstellingen uit het coalitieakkoord:

- We willen onze positie in de regio verder versterken en spreken die ambitie ook uit.
- We maken een overzicht en prioritering van regionale samenwerkingsverbanden en bepalen per verband de gewenste rol van Twenterand.

De mogelijke vormen van samenwerking zijn divers en vergen afweging. Het stappenplan in de bijlage wil het college als uitgangspunt hanteren.

Samenwerking is omvattend en complex daarom ook de volgende stelling:

Kader 3: We kiezen voor een praktisch model voor prioritering (inclusief de gewenste rolverdeling), waarbij het gedrag van raad en college hierop aansluit. Dit kader kent 2 onderdelen:

a) We prioriteren primair op bestuurlijk, strategisch, beleidsmatig en financieel belang.

Deze criteria zijn dan in samenhang van toepassing:

- Het publieke belang dat wordt behartigd is expliciet gekoppeld aan wettelijke regels, ons Twenterandse beleid of bestuurlijke uitspraken zoals coalitieakkoord (college);
- Het bestuurlijke belang middels vertegenwoordiging of stemrecht is expliciet
- De financiële betrokkenheid is expliciet en substantieel; De risico's voor de gemeente zijn transparant (ingebrachte middelen, aansprakelijkheid)
- Het betreft minimaal de verbonden partijen conform BBV zoals GR maar in principe geen uitvoeringssamenwerkingen of informele verbanden.

In de discussie kan de raad vervolgens deze criteria nader aanscherpen.

b) We delen de samenwerkingen in op de 3 categorieën uit het rekenkameronderzoek: chauffeur', 'bijrijder' en 'achterbank' en de rol en houding van raad en college wordt hierop afgestemd.

Aan de hand van deze drie categorieën kunnen gemeenteraden vastleggen welke wijze van sturing gewenst is. Hieronder volgt een korte beschrijving van hoe de categorieën in de praktijk kunnen worden gebruikt, aangepast naar de praktijk van Twenterand:

- **Chauffeur:** De gemeenteraad neemt een zeer betrokken kaderstellende rol in bij de aansturing van het samenwerkingsverband. De inbreng van de portefeuillehouder binnen het samenwerkingsverband wordt aan de raad gemeld en relevante ontwikkelingen worden op vaste momenten in de P&C cyclus met de raad gedeeld, danwel conform de afspraken in de samenwerking (zoals zienswijzen en evaluatie GR).

  We gaan als college door met adviesnota's over de agenda's van besluitvormende vergaderingen en zetten actieve informatieplicht in, bezoeken actief deze verbanden en ambiëren waar dat helpend is voor Twenterand posities in deze verbanden, bijvoorbeeld in dagelijks besturen.

  De raad behandelt informatie voor deze verbanden actief danwel kan ervoor kiezen om zelfs rapporteurs aan te wijzen voor specifieke verbanden of een (audit)commissie in te zetten. Dit is praktijk bij sommige gemeenten.

- **Bijrijder:** De gemeenteraad is betrokken op het samenwerkingsverband, maar vult met name een actieve controlerende rol in. Bij elke (belangrijke) stap wordt de raad door de portefeuillehouder op de hoogte gebracht. De raad handelt naar bevinden.

  We gaan als college door met adviesnota's over belangrijke besluitvormende stappen en zetten dan actieve informatieplicht in en nemen actief deel aan deze verbanden.

- **Achterbank**: De gemeenteraad wordt door de portefeuillehouder op de hoogte gebracht via een piepjessysteem wanneer er iets relevants te melden valt over een samenwerkingsverband of wanneer er iets misgaat. De raad gaat uit van vertrouwen naar het college en neemt een passieve rol in.

  We gaan als college om naar behoefte en belang voor Twenterand selectief hiermee om en informeren wanneer iets relevants speelt, bijvoorbeeld via de P&C stukken.
  Voor het geheel van de samenwerkingsverbanden geldt transparantie in de lijsten (via de programmabegroting) en het college staat de raad ten dienste bij vragen over de verbanden. De mate van (openbare) ambtelijke advisering kan ook in lijn liggen met de bestuurlijke prioriteit.

Wanneer we dit kader toepassen in de praktijk dan betekent dit in algemene zin
- Dat de grote gemeenschappelijke regelingen hoge prioriteit krijgen (chauffeur), denk aan SamenTwente.
- Dat bestuurlijke afstemmingsoverleggen met beleidsrelevantie meestal terecht komen op de bijrijder. De actuele thema's over deze overleggen zoals BOSS stijgen in prioriteit.
- Dat uitvoeringsoverleggen terecht komen op de achterbank en soms op de bijrijder, vaak gevoed door de maatschappelijke of bestuurlijke actualiteit.

Op de lijst Twenterandse samenwerkingen – zie bijlage 1a - staat in de laatste kolom een voorstel om de samenwerkingen te prioriteren. De rollen 'chauffeur', 'bijrijder' en 'achterbank' zijn dan leidend, maar niet beperkend. Situationeel handelen blijft mogelijk als de omstandigheden daarom vragen. De vraag is of dit zo voldoet voor raad en college.

Nota bene:

In dit verband zijn dit kaders in algemene zin en in aanvulling op wettelijke eisen zoals de gewijzigde Wet gemeenschappelijke regelingen (Wgr) die de positie van de gemeenteraad bij regionale samenwerkingen heeft versterkt. Immers de mogelijkheden tot invloed verschillen per samenwerking (p.26, rapport).

Samenwerkingen moet je onderhouden en evalueren. Op individueel (casuïstiek) niveau vindt specifieke toetsing en beoordeling plaats of de beoogde of lopende samenwerking voldoet aan de criteria en verwachtingen (maatwerk). Bepaalde samenwerkingen hebben overigens binnen de afspraken al de plicht tot evaluatie (zie pagina 22, onderzoeksrapport).

Deze stukken zijn nadrukkelijk niet bedoeld om nu te bepalen met welke samenwerkingen wel of niet wordt gestopt. Dit vergt een separate afweging en opdracht vanuit het college mede de beperkingen in uitvoeringskracht.

b) Gezamenlijk met het college een 'regionale agenda' op te stellen waarin regionale doelstellingen, de strategie om deze te realiseren en de rolverdeling tussen raad en college worden vastgelegd (aanbeveling 3);

Raad en college kunnen concreet maken waar je samen op stuurt. Via een 'regionale agenda' kan dit worden vastgelegd. Overigens zijn afspraken alleen niet voldoende. Het vraagt ook om een actieve en betrokken houding van zowel de raad als het college (bijv. bij actieve informatieplicht).

De uitkomsten van deze discussie zijn belangrijk voor de kaders en de werkwijze rond samenwerkingsverbanden in brede zin. We beginnen niet blanco. In 2020 heeft het college al een Beleidskader verbonden partijen vastgesteld, om de omgang met verbonden partijen vast te leggen. Gezien de huidige discussie is het logisch om dit te actualiseren. De scope wordt dan de formele en informele samenwerkingsverbanden.

Binnen het college en de ambtelijke organisatie is er eveneens behoefte aan actualisatie. Termen zijn verouderd (de Wgr is aangepast) en er is behoefte aan duidelijkere definities, betere processen, monitoring en vastlegging, zoals archivering en financiële afspraken. Daarom is een geactualiseerde nota verbonden partijen en een passende uitvoeringspraktijk wenselijk. Als de raad zich nu over dit onderwerp uitspreekt, kan het college dit direct meenemen in de uitwerking.

Het huidige beleidskader uit 2020 is ter informatie toegevoegd als bijlage 5.

Kader 4 :
Na de discussie in de Raad zal het college het beleidskader "Samenwerkingen" actualiseren en de input van de raad hierin meenemen. Uitvoering van samenwerking is een bevoegdheid van het college. De nieuwe notitie wordt ter informatie aan de raad aangeboden, zodat de raad zijn controlerende rol kan vervullen.

Slotwoord

Samenwerkingen zijn complex, veel in aantal en vragen veel van Raadsleden, college en ambtelijk medewerkers. Het volgen van ca. 60 samenwerkingen is ook niet realistisch en ook de timing van producten uit de samenwerkingen sluit lang niet altijd aan bij de vergadercyclus. Democratische legitimatie is belangrijk. Behalve de formele besluitvorming is er altijd een samenspel tussen raad en college. Het college sluit bijna wekelijks allerlei "onderhandelaarsakkoorden" met de partijen in de samenwerking. Een goed functionerend college handelt in onze optiek in de geest van de raad, ook al wordt er niet specifiek over een bepaalde samenwerking besloten. De uitdaging ligt daarom niet in het intensiever controleren van iedere afzonderlijke samenwerking, maar in het versterken van het wederzijdse vertrouwen en het samenspel tussen raad en college, zodat democratische legitimatie ook in een complexe bestuurlijke werkelijkheid geborgd blijft.

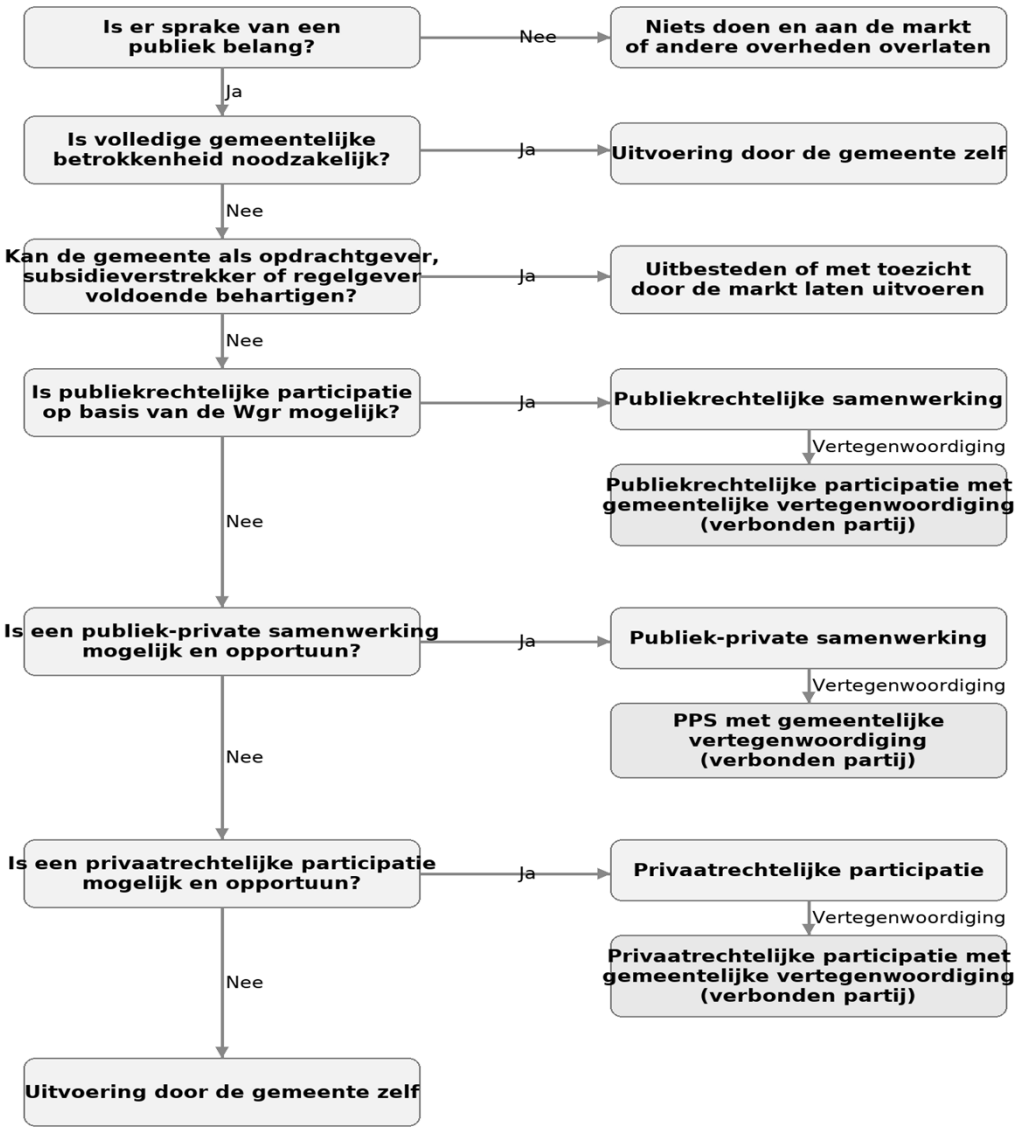
Bijlagen:

1. Inventarisatie verbonden partijen Twenterand (cf. Toezegging als aparte bijlagen).
    a. Lijst Twenterandse samenwerkingen (met type en prioriteit)
    b. Overzicht Samenwerking in Twenterand (volgt)
2. Achtergrondinformatie voor de discussie (achter in deze notitie)
    a. Stappenplan samenwerking: richtinggevend kader.
    b. Uitleg verbonden partijen vs informele verbanden
3. Onderzoeksrapport 'Zicht op zeggenschap'; een rekenkameronderzoek
4. Bestuurlijke reactie college op dit onderzoek
5. Beleidskader voor Verbonden Partijen (april 2020)

Vriezenveen, 10 juli 2026 / LJK.

Bijlage 2a bij kader 1: Afwegingskader aangaan van samenwerkingen (incl. verbonden partijen)

Veel gemeenten hanteren een afwegingskader bij het aangaan van samenwerking inclusief de toetreding tot een (nieuwe) verbonden partij. Dit schema willen we als richtinggevend uitvoeringskader gebruiken. Per situatie is wel een aparte afweging en bestuurlijke keuze nodig. Het kader kan ook gebruikt worden voor (tussentijdse) evaluaties van verbonden partijen.

Bijlage 2b: Uitleg Verbonden partijen vs informele samenwerking

Volgens het **Besluit Begroting en Verantwoording provincies en gemeenten (BBV)** is een **verbonden partij**:

"Een privaatrechtelijke of publiekrechtelijke organisatie waarin de gemeente een bestuurlijk en een financieel belang heeft."

Wanneer is sprake van een verbonden partij?

Er moeten **beide** belangen aanwezig zijn:

1. **Bestuurlijk belang**
    a. De gemeente heeft zeggenschap via vertegenwoordiging in het bestuur of via stemrecht.
2. **Financieel belang**
    a. De gemeente heeft geld ingebracht dat zij niet kan terugvorderen bij faillissement, of
    b. De gemeente loopt financieel risico doordat zij aansprakelijk kan zijn voor verplichtingen van de organisatie.

Voorbeelden van verbonden partijen

- Gemeenschappelijke regelingen (zoals een regionale uitvoeringsdienst of veiligheidsregio).
- Een NV of BV waarin de gemeente participeert.
- Een stichting waarin de gemeente zowel bestuurlijke invloed heeft als financieel risico loopt. [wetten.overheid.nl], [vng.nl]

Geen verbonden partij

Een organisatie is **geen verbonden partij** als slechts één van beide belangen aanwezig is:

- Wel subsidie, maar geen bestuurlijke invloed.
- Wel een zetel in een bestuur, maar geen financieel belang of risico.

Voor gemeenten is dit onderscheid belangrijk omdat verbonden partijen verplicht moeten worden opgenomen in de **paragraaf Verbonden Partijen** van begroting en jaarrekening.

Een **informeel samenwerkingsverband** is doorgaans géén verbonden partij in de zin van het BBV, omdat er geen sprake is van een afzonderlijke privaatrechtelijke of publiekrechtelijke organisatie waarin de gemeente een bestuurlijk én financieel belang heeft. Het BBV definieert een verbonden partij namelijk als een organisatie met beide belangen.

Voorbeelden die meestal géén verbonden partij zijn

- Een regionaal overleg tussen gemeenten.
- Een netwerkorganisatie zonder rechtspersoonlijkheid.
- Een bestuurlijke tafel of coalitie.
- Een convenant- of ketensamenwerking.
- Een projectgroep waarin meerdere partijen samenwerken.

In deze gevallen is er wel samenwerking, maar meestal geen aparte organisatie met een bestuur en financieel risico voor de deelnemers. Daarom vallen ze doorgaans buiten de BBV-definitie.